

ת"פ 57931/05/20 - מדינת ישראל נגד סמואל וואסי, פלוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 57931-05-20 מדינת ישראל נ' וואסי ואח' 6 יולי 2021

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב

על-ידי ב"כ עו"ד עופרה קרמני ועו"ד שלי קוטין

נגד

1. סמואל וואסי הנאשמים:

2. פלוני

על-ידי ב"כ עו"ד עידית קן-ציפור

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 (להלן - **הנאשם** או **נאשם 2**) הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות (בחבורה), לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), והחזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - **הפקודה**).

2. כתב האישום מחזיק שני אישומים, כאשר האישום הראשון מייחס לנאשם 2 ביצוע שוד בצוותא עם נאשם 1, והאישום השני מייחס לנאשם 2 בלבד החזקת סם לצריכה עצמית.

על-פי עובדות האישום הראשון, ביום 18.5.2020 סמוך לשעה 07:00, הבחינו הנאשמים (ביניהם קיימת היכרות מוקדמת) בס.ב. (להלן - **המתלון**), אשר התהלך ברחוב בתל-אביב כשהוא מוביל לצדו אופניים, סביבם תלויות שלוש שקיות ניילון שהכילו מספר רב של בקבוקים אותם אסף המתלון לצורך מחזור, והחליטו לשדוד אותו.

הנאשמים ניגשו אל המתלון ודרשו את הבקבוקים תוך שנאשם 2 מאיים עליו באמצעות גז פלפל שהיה ברשותו. אז גנבו הנאשמים את השקיות מאופניו של המתלון והניחו אותן בעגלת הקניות שהייתה ברשותם. המתלון ניסה להתרחק מהנאשמים אך נאשם 2 התיז פעמיים גז פלפל בפניו של המתלון והכניס ידו השמאלית אל כיס מכנסיו במטרה לגנוב דבר מה. בזמן שהמתלון סבל מצריבה בפניו, גנבו הנאשמים מכיסיו טלפון נייד, שטרות בסך 400 ₪, תעודת זהות, תעודת נכה, כרטיס רב קו וכרטיס קופת חולים ועזבו את המקום.

באישום זה הורשע הנאשם, כאמור, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.

על-פי עובדות האישום השני, ביום 18.5.2020 סמוך לשעה 10:55, החזיק נאשם 2 ללא היתר כדין סם מסוכן מסוג 5F MDMB-PICA במשקל 0.0367 גרם.

עמוד 1

באישום זה הורשע הנאשם, כאמור, בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, והנאשם הופנה לשירות המבחן עובר לשמיעת טיעוני הצדדים.

4. למען השלמת התמונה העובדתית, יצוין כי נאשם 1 בכתב האישום הורשע אף הוא, אולם בהמשך, לא התייצב לשיבות השונות, וההליכים בעניינו הותלו.

תסקירי שירות המבחן

5. התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם כוללים התייחסות לנתוני האישיים, למניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות וכן לעמדתו ביחס להליכי גמילה ושיקום. יצוין כי במקרה דנן נערכו 7 תסקירים, וזאת כפועל יוצא מרצונו של הנאשם להשתלב בקהילה טיפולית, רצון שלא הסתייע, לאחר שנמצא בלתי מתאים לשילוב בקהילה הטיפולית "קרית שלמה" (נוכח אבחוןו כמי שאינו זקוק לליווי במסגרת 'תחלואה כפולה') ובלתי מתאים לשילוב בקהילה הטיפולית "אילנות" (שכן להערכת גורמי האבחון בקהילה, מדובר במי שזקוק למסגרת שתצליח לספק תחילה את צרכיו הנפשיים).

ניתן לסכם את הניסיונות שנערכו על-מנת לשלב את הנאשם בקהילה טיפולית, בהפניה לדברי הסנגורית בשלב הטיעונים לעונש: **"הנאשם לא אשם במחלה שלו. הוא אשם בסמים. מה שמנע ממנו לצאת לגמילה זה שהוא היה יותר מדי נורמלי ל"קרית שלמה", ופחות מדי נורמלי ל"אילנות".**

הנאשם, בן 23, רווק ואב לילד כבן שנה עמו אין לו קשר והוא אינו משלם מזונות. טרם מעצרו התגורר בבית אמו בפרדס חנה ולא עבד. הנאשם מוכר לשירות המבחן. בעברו מעורבות שולית וביצוע עבירות רכוש, סמים ואלימות החל מגיל 16, כאשר בגיל 17 פרש מלימודיו, החל לצרוך אלכוהול וסמים באופן יומיומי, בין היתר סמי פיצוציות והראוין. לצבא לא גויס על רקע מעורבות בפלילים וקשיים נפשיים. בגיל 21 עזב את בית אמו, שוטט ולן ברחובות והתקיים אותה עת ממחזור בקבוקים - עד למעצרו הנוכחי.

במסגרת הליכים פליליים קודמים התרשם שירות המבחן מצעיר מופנם באישיותו, אשר גדל ללא דמות אב, ללא מענה מספק לצרכיו הרגשיים במסגרת המשפחתית וסבל מגיל צעיר מקשיים נפשיים וחברתיים ניכרים. לאורך השנים נשא תחושות של חוסר שייכות, בדידות וחריגות באופן אשר השפיע על המשך התפתחותו ואופן תפקודו בחייו. להתרשמות שירות המבחן כבר מגיל ההתבגרות מצא מענה לקשייו בהתנהגות שולית שכללה מעשי אלימות חמורים, בין היתר כנגד בני משפחתו, והתמכרות לסמים ולחומרים פסיכו-אקטיביים.

בהתייחסותו לעבירות הנוכחיות, סיפר הנאשם כי ביום ביצוע העבירה, הוא ונאשם 1 פגשו במקרה במתלון והחליטו לגנוב לו את הבקבוקים שאסף, אולם התקשה להסביר את הסיבה לכך שעשה שימוש בגז פלפל, ושלל כי היה שותף לגניבת הכסף והרכוש הנוסף, כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן. בהמשך אותו היום נעצר על ידי גורמי אכיפת החוק כשהוא מחזיק סמים לצריכה עצמית, אותם מימן באמצעות הגנבות. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וייחס אותם למצבו ההתמכרותי אותה עת.

לעמדת שירות המבחן, לנאשם קושי בולט בוויסות דחפיו, דפוסי התנהגות אנטי-חברתיים ושוליים, כשהתנהלותו האלימה הועצמה בהיותו נתון תחת השפעת סמים. אשר על כן, סבר שירות המבחן כי נדרשת בעניינו התערבות טיפולית אינטנסיבית בתחום ההתמכרותי.

הנאשם ביטא בפני קצינת המבחן עייפות ממצבו, הכרה בבעיית ההתמכרות הממושכת ממנה סובל וצורך בטיפול אינטנסיבי בתחום. במהלך תקופת המעצר השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית פסיכו-חינוכית המיועדת לעצורים דרושי השגחה, וגילה השתתפות פעילה. בנוסף, השתלב בטיפול פרטני, וצוין כי במהלכו הצליח לשתף באופן הדרגתי מתוך עולמו הפנימי, מצבו וקשייו. העובדת הסוציאלית המטפלת מסרה כי נוכח היציבות במצבו, נשקלת אפשרות להעבירו לאגף רגיל, ללא השגחה, הגם שעדיין קיימים קשיים בוויסות הרגשות והתגובות מול שאר העצורים.

בתחילת מעצרו של הנאשם הוא טופל בתרופות הרגעה המכילים חומר ממכר, אולם בהמשך, נוכח רצונו להשתלב בקהילה טיפולית, החליט להפסיק את השימוש בתרופה, והצליח לשמור על יציבות.

הדוחות שהוגשו בעניינו של הנאשם לאורך השנים על-ידי מחלקת הרווחה וגורמי הטיפול

6. עיון בדוחות השונים שנערכו בעניינו של הנאשם ומשפחתו לאורך השנים (נע/1), מלמדים על תמונה קשה ועצובה. מדובר במי שעבר אשפוזים פסיכיאטריים בהיותו ילד ונער, אובחן בשנת 2012 כמי שסובל מליקוי תפקודי חמור, זקוק למגורים טיפוליים או הוסטל ללקויים ביותר, ואף הומלץ על העמדת אחוזי הנכות שייקבעו בעניינו על 100%. ראה במיוחד המסמך שנערך על-ידי ד"ר אבי פלד (פסיכיאטר מומחה) מיום 9.5.2012, וכן תעודת שחרור מבית החולים אברבנאל מיום 11.6.2012.

מטעמי צענת הפרט לא ראיתי לפרט מעבר לאמור לעיל, ואסתפק בכך שאצוין כי כלל הנתונים העולים מהמסמכים השונים, מלמדים על היותו של הנאשם אחת החוליות החלשות בחברה.

עדויות נוספות מטעמו של הנאשם לעניין העונש

7. אמו של הנאשם העידה בשלב העונש, תיארה את הקשיים שחוותה בגידולו לאורך השנים. האם תיארה כי נוכח מעצרו של הנאשם, היא עצמה התגייסה לסיוע לטיפול בבנו, ועתרה להתחשבות בענישה. ניכר היה במעמד העדות כי האם אוהבת אהבה עזה את בנה וכואבת את מצבו.

8. מהצהרתה הכתובה של גב' זילברמן, זוגתו של הנאשם ואם בנו, שהיא אף סטודנטית לעבודה סוציאלית, עולים הקשיים אותם חווה גב' זילברמן בגידול הבן, ללא דמות אב נוכחת, וכן רצונו של הנאשם כפי שהובע אף בפניה, לעבור הליכי טיפול משמעותיים על-מנת להיגמל משימוש בסמים ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

טיעוני הצדדים לעונש

9. התביעה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, על הפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על גופו של אדם ועל רכושו, ועל הזכות לביטחון אישי. צוין כי במקרה דנן, ותוך שקלול הנסיבות הקונקרטיות המפורטות בכתב האישום, והשימוש בגז פלפל, יש מקום לקבוע מתחם **הנע בין 20 חודשי מאסר ל- 40 חודשי מאסר**, ויש להטיל על הנאשם עונש של 42 חודשי מאסר הכולל הפעלת שני מאסרים מותנים (האחד בן 3 חודשים והשני בן 10 חודשים) בחופף ובמצטבר.

10. ב"כ הנאשם התייחסה לנסיבות ביצוע העבירה, וטענה כי מדובר בשוד ספונטני, מהרף הנמוך ביותר. הוסבר כי הנאשם הוא דר-רחוב, כאשר לראשו יריעת ברזנט, ובתקופה הרלוונטית צרך סמים. קורבן העבירה עבר בסמוך

למקום בו ישב הנאשם כשהוא עם אופניו ונושא שקיות בקבוקים שאסף, ומכאן באה לעולם ההחלטה לשדוד ממנו את הבקבוקים. נטען כי מדובר בשוד המסמן יותר מכל את העליבות בה חי הנאשם. לשיטת ההגנה, ובשים לב לאופיו של השוד, ניתן לקבוע מתחם **הנע בין מספר חודשים ועד שנות מאסר ספורות**, כאשר העונש הראוי לנאשם צריך לעמוד על 12 חודשי מאסר, תוך הפעלת שני המאסרים המותנים בדרך מתחשבת.

11. הנאשם בדברו האחרון, תוך כדי בכי, הביע חרטה על מעשיו, התנצל בפני קורבן העבירה, וציין כי הוא מעוניין לגדל את בנו כמו כל אב.

דין והכרעה

12. אין חולק כי עבירת שוד, בוודאי שוד בנסיבות מחמירות תוך שימוש בגז פלפל, פוגעת פגיעה לא מבוטלת באותם ערכים מוגנים עליהם עמדה התביעה, ובהם הצורך בשמירה על גופו של אדם, על רכושו ועל ביטחונו האישי.

ביחס לעבירת השוד נקבעו בפסיקה הדברים הבאים:

"היא מבטאת אי קבלה של תפישות היסוד של בחברה באשר לכבוד שיש לנהוג בגופו של אדם ובזכותו על רכושו. היא מבטאת תפישה שלפיה כוח הזרוע הוא שמכתיב את ההתנהלות וגורמת לכך שהציבור מתנהל בתחושה של חוסר ביטחון אישי, בידיעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רווח קל. אותם אזרחים תמימים זכאים ללכת ברחוב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עיניו אלא את עניינו שלו. בגזירת הדין בעבירה מסוג זה ראוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותיו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך לשלוח מסר ברור לפיו מי שנכון לבצע מעשיו מעין אלה צפוי לעונש משמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה האחרים" (ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' אבו הויד, פס" 5 (21.6.2006)).

באשר לנתונים הקשורים בביצוע העבירה, אותם יש לשקלל במסגרת קביעת המתחם במקרה דנן, נראה כי יש להתחשב בעובדה כי המעשה בוצע תוך שימוש בגז פלפל, ובצוותא, תוך שנאשם 1 שותף מלא למעשה.

לצד האמור לעיל, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בשוד ספונטני של בקבוקים ריקים, שלא הותיר חבלות בגוף על קורבן העבירה, ויש בו - כטעון עו"ד קן-ציפור - ללמד על עליבותו של הנאשם, אשר ככל שתכניתו העבריינית הייתה מצליחה, היה "גורף" שקלים ספורים מפדיונם של אותם בקבוקים ריקים.

13. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל (4.4.2013), שם דובר בנאשם שהורשע בעבירת שוד בצוותא תוך שימוש בתרסיס שגרם לכאבים בעיניו של קורבן העבירה. עם נפילתו ארצה שדדו הנאשם ושני שותפיו את מכשיר הטלפון הנייד של קורבן העבירה וכן 500 ₪. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 30 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם, העמיד את העונש על 20 חודשי מאסר, תוך שציין כי מתחם העונש ההולם באותו מקרה **נע בין 6 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר**.

ע"פ 4761/20 עתאמנה נ' מדינת ישראל (16.11.2020) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכך שהוא ונאשם נוסף שהו בתל אביב בסביבות השעה חצות

כשבדיהם שני מכלי גז פלפל, ניגשו למתלוננת שחלפה על פניהם, תקפו אותה באמצעות ריסוס פניה בגז פלפל, ונאשם 1 ניסה לחטוף את תיק היד בו אחזקה ובכך גרם לנפילתה ארצה. בעודה שרועה על הקרקע, חטף ממנה הנאשם 1 את התיק בכוח בו היו 16,860 ₪, צמידי זהב, טבעות זהב, שרשרת זהב משובצת יהלומים, ומסמכים לרבות תעודת זהות. כתוצאה מהמעשים סבלה המתלוננת מאודם בעיניה ובפניה וכן נפצעה בכף ידה ובשתי הברכיים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 40 חודשי מאסר בפועל** והשית על נאשם 1 **עונש של 26 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים; ועל המערער **עונש של 33 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. המערער הגיש ערעור על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו מהערעור.

לציין כי התביעה הפנתה בטיעוניה לעניין **עתאמנה**, וביקשה כי המתחם שייקבע בעניינו של הנאשם ישקף את המתחם שנקבע בעניינו של **עתאמנה**, אלא שלא יכולה להיות מחלוקת כי עניינו של **עתאמנה חמור באופן משמעותי** מעניינו, וזאת בהינתן עוצמת האלימות, נפילתה של המתלוננת לקרקע, פציעותיה והפריטים שנשדדו.

ע"פ 1233/15 **מאג'ד נ' מדינת ישראל** (19.1.2016) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בחבורה בכך שקשר קשר עם נאשם נוסף לשדוד נשים מבוגרות. השניים התמקמו בשכונה בירושלים. המערער החל לעקוב אחר שתי נשים שאחת מהן ענדה על צווארה שתי שרשראות זהב. בהגיען לרחוב, הודיע המערער על כך לנאשם הנוסף, והאחרון ניגש אל המתלוננת ופנה אליהן בשאלת סרק ותוך שהן השיבו לו, תלש בכוח את שתי שרשראות הזהב מצווארה של המתלוננת. לאחר מעשה נמלטו השניים מהמקום וחילקו ביניהם את השלל הגנוב. כתוצאה מהמעשה נגרמה למתלוננת חבלה קלה בצוואר. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 50 חודשי מאסר בפועל** והשית על המערער **עונש של 36 חודשי מאסר**, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

דומה כי גם ההשוואה למקרה דנן מלמדת כי עניינו פחות בחומרתו, וזאת בהינתן העובדה כי עסקין בשתי קורבנות עבירה, ובפציעה, גם אם קלה, שחוותה אחת מהן. יש אף ליתן את הדעת כי במקרה זה הורשעו אותם נאשמים גם בעבירות של קשירת קשר, ואילו בעניינו, אין חולק כי מדובר באירוע ספונטני.

ת"פ 25806-08-17 **מדינת ישראל נ' פרז** (20.2.2020) שם דובר בנאשם אשר שדד בצוותא עם אחר את המתלוננת עת הלכה ברחוב באמצעות ריסוס גז פלפל על פניה, באותו מקרה אף איבדה המתלוננת את שיווי משקלה ונחבלה בברכה הימנית, תוך שהנאשם ושותפו גונבים ממנה את תיקה, ובו מספר פריטים ונמלטים מן המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש **הנע בין 18 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר**.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

14. על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל, ראיתי לקבוע **בעניינו של האישום הראשון** מתחם עונש הולם **הנע בין 16 חודשי מאסר ל- 36 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

15. בבואי לקבוע את העונש המתאים לנאשם, ראיתי ליתן משקל לנתונים הבאים:

(א) **הודאת הנאשם וקבלת האחריות** - מדובר במי שהודה במיוחד לו, ומכאן שיש להעניק לו הקלה

מסוימת בענישה. הקלה זו מתבקשת הן נוכח מוטיב ההפנמה הטמון בהודאה, והן נוכח מוטיב החיסכון בזמן הציבורי.

(ב) **נתוני האישיים המוחלשים של הנאשם** - עיון בתסקירי שרות המבחן, כמו גם באותם מסמכים טיפוליים נוספים שנסקרו לעיל (נע/1), מלמד כי הנאשם נמנה על אחת החוליות החלשות בחברה. אף אם ברור כי חלק ממצבו נעוץ בהיותו צרכן סמים, לא ניתן להתעלם מאותם נתונים בסיסיים המפורטים באותם מסמכים, ומהקשיים השונים, לרבות הקשיים הנפשיים עימם נאלץ להתמודד לאורך השנים, החל מהיותו ילד (ראה גם מסמך שב"ס שהוגש לתיק בית המשפט הכולל התייחסות גם לניסיונות אובדניים ואשפוזים מגיל הילדות).

(ג) **סיכויי שיקומו של הנאשם** - אמנם, מדובר בנאשם שלא ניתן היה לשלבו בקהילה טיפולית סגורה. יחד עם זאת, ראיתי ליתן משקל לרצונו העז של הנאשם לעבור הליך שיקומי ממושך, כפי שבא לידי ביטוי בהפסקה יזומה של הטיפול התרופתי שהוענק לו לאורך שנים, ובשילובו באופן משביע רצון בהליכים טיפוליים בין כתלי בית המעצר. נתונים אלה מגבירים את סיכויי השיקום. חשוב לציין כי הנאשם לא שולב, בסופו של יום, באחת הקהילות אליהן הופנה, אך זאת אך ורק עקב הערכתם של גורמי הטיפול כי הוא אינו מתאים מבחינת נתוניו לאותה קהילה קונקרטית (בין אם דובר בקהילה הטיפולית "קרית שלמה" ובין אם דובר בקהילה הטיפולית "אילנות"). נתתי משקל לעדות אימו ולעדות זוגתו של הנאשם, שתי עדויות המחזקות את מסקנתי בדבר קיומם של סיכויי שיקום מסוימים.

(ד) **עבר פלילי** - עברו הפלילי של הנאשם כולל שתי הרשעות: הראשונה בעבירת סמים והפרת הוראה חוקית בגין נדון לעונש מאסר מותנה, והשנייה בעבירות תקיפה סתם, איומים והצתה, בגין נדון לעונש של 21 חודשי מאסר (בשנת 2017). הרשעה זו היא הרשעה רלוונטית אשר אינה מאפשרת את גזירת דינו של הנאשם בהתאם לרף התחתון של המתחם, וזאת עוד טרם אדרש להפעלת המאסרים המותנים.

16. אשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים (3 חודשים בגין עבירות סם לשימוש עצמי ו-10 חודשים בגין עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע), אציין כי נוכח כלל הנתונים שפורטו לעיל, ראיתי להתחשב באופן הפעלתם, כך ששני המאסרים המותנים יופעלו בחופף האחד לשני, ובחופף ובמצטבר לרכיב המאסר בפועל שיוטל, כך שהרכיב המצטבר יעמוד על 6 חודשי מאסר.

17. באשר לאישום השני המשקף עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית במשקל 0.036 גרם, לא הייתה מחלוקת כי מדובר בעבירה המצדיקה מתחם העומד, ברף העליון שלו, על עונש מותנה בלבד.

18. לאור האמור לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 3 חודשים בת"פ 34584-03-19.

ג. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 10 חודשים בת"פ 52885-11-16.

ד. שני המאסרים המותנים שהופעלו בסעיפים "ב" ו-"ג" יופעלו בחופף האחד לשני ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף "א", כך ש**סך הכל ירצה הנאשם 24 חודשי**

עמוד 6

מאסר החל מיום מעצרו - 18.5.20.

ה. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע.

ו. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על פקודת הסמים.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"ו תמוז, תשפ"א (6 יולי 2021) במעמד הנוכחים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**